

üdis ta rõemoga Reinowadderi faela langedes : „Reinowadder, misio fallis filmatertu ! fuddas teie lässi ni önnelikult läimud, et elloga waenlisse käest peastis ?“ Reinowadder festis : „Tubba ollim uffa mõistetud, wangis finni föidetud, wölkareddeli peal ! agga kuñingas allaastas misio peale ja peastis mind surest äddost. Mind sadeti pealegi aino ning illoga linnast välja, Messikäp ja Kruunsilmi emandaga jälwad minn eest käemehheks. Jähesse Argpüksi finnis kuñingas mulle armoandmisse tunnistähheks ja ondis lubba temaga tehha, mis ma tahhan. seit kuñingas ütles : Argpüks on föige enam teie peale wallet töstnud. Sedda peab ta mulle kohhe wastama, ma tahhan teñale wöiga käite tassuda.“ Jänes fulis chmatades sedda juttu, seisis kui küpsetatud ja püdis pöggememise läbbi enast peasta. Reinowadder pörkas ukse peale waste, asmas jänesse körri sün-dega finni ja aitas tedda kägistama ; Argpüks fissendas ellokombel : Kohhekell, tulge appi ! tulge appi ! wagga mees — — Pikkemalt ei sanud ta räkida, rebbane olli temä körri ätrapurgetand ja tessö välja wöinud. Siis futsus ta naise ja lapsed sagile, üteldes : „Tulge jänele libba jõma, mis wägga maitsew on ; eßimest korda saab temast tühjast meile kassi.“ Remad nülgisid jänesse ja pañid nahka. Ermelina ütles mittoford sües : Täno kuñingale ja kuñingasale falli roa eest ! „Täitke agga priõfest föhto,“ ütles Reinowadder : seit forrast on meile küllalti, ful murretsen omseks jölle wärskit toito.

Aega mõda lõdan kõigele waenlastele sesuggust palka anda, kui jänes tāna sai. Ermelina ütles: Tahtsun ammogi küsida, fuddas ni ölpast nende käest peafite? Reinowadder kostis: „Jut wöittaks meil vägga paljo aega, alkafün föik pettust ülestunnistamo, mis läbbi kuñinga käest peasin. Si meie sõbrus kuñingaga saua sa testima; kui temä töt kuleb, siis lähheb tussine vihha temal miño waasto põllemma. Saaks temä teiskorda mind oma voolli alla, ei siis jõuaks cnam ðbbe eggas fuld mind peastima. Armo ei olle u:ul lota, sedda ipa tean; temä lasseb mind ülespuu; — meie peame siit ärrapõggennema. Vätki ülle merre Some male, ehl Rootsi! seal ei tunne meid keddagi; meie ellame lassaillofeste sealatse Ra aritud kombe järrel. Tägewes sago meid aitama! Somes on maggasat toitu küllalti: fañu, añi, parta, jänesid ja muid puddu-ellajaid farja faupa. Seal on keñad förged mäed, sured järwed ja suuwel illusad ilmad. Some merri ning järtved on fallo täis, kuhho sabba siisse pistad, tulleb neid tojsina faupa külgi. Zah, armas naisokene! kui rahholist ello iggatseme, peame Some male põggennema. — Vange, armofene, tähhele, mis teile ütlen: Sel korrak peafin walle läbbi kuñinga küsist; lubbasin temale kuñinga Kallewi-poea warranduse pärranduseks: juhhatasin kohta, kus rahha-auk peab seisma. Lähwad uemad juhhatusid kohta otsima, kust middagi ei leia, ja saab kuñingas märko, et tedda petsin, siis sūttib temä tussine vihha põllemma. Sedda wallet